

τέσσαρας κίονας, οίτινες υπεβάσταζον τὴν ὄροφν. Κατὰ τὸ δυσμικὸν δὲ μέρος τοῦ ναοῦ κιγκλίδωμα ἀπεχώριζε μικρὸν πλακόστρωτον χώρον, ἐν ᾧ ἦτο ἰδρυμένον τὸ ἄγαλμα. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις ἐδαπανήθησαν δρ. 6,462.

Ἐν Ἐρετρία ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ τάφων ὑπὸ τοῦ παρὰ τῇ Ἐταιρείᾳ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Κ. Κουρουνιώτου. Δι' αὐτῶν εὐρέθη χρυσοῦν ἓν τινὶ τάφῳ διάδημα, ἐφ' οὗ εἰκονίζεται πολύμορφος παράστασις θεῶν. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ τάφῳ εὐρέθησαν πρὸς τούτοις χρυσῆ ἄλυσις ἀπολήγουσα ἐκατέρωθεν εἰς κεφαλὰς βοῶν, ζευγὸς μικρῶν χρυσοῦν ἐνωτίων καὶ ἄλλα μικρὰ κοσμήματα. Ἐν ἄλλοις δὲ τάφοις εὐρέθησαν χρυσοῦς δακτύλιος μετ' ἐγγεγλυμμένης Νίκης, δύο χρυσᾶ κομβία, ἐρυθρόμορφοι καὶ λευκαὶ λήκυθοι μετὰ γραφῶν, ἐπιτύμβιοι στήλαι, μεγάλη ἔμμετρος ἐπιγραφή καὶ πῆλινά τινα εἰδῶλια. Ἀξιόλογον δὲ εὕρημα εἶνε μέγας ἀμφορεὺς (ὑψ. 0,90) τῆς Γ' ἑκατονταετηρίδος π.Χ. ἐφ' οὗ μυθολογικὴ παράστασις. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις ἐδαπανήθησαν δρ. 4,916.

Κατὰ δὲ τὰς *Κυκλάδας* νήσους ἐξεχολούθησαν καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος αἱ πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ ἐξερεύνησιν ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ ἐφόρου καὶ μέλους τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας Χρήστου Τσουντα, ὅστις ἐπεσκέφη ἐφέτος δύο νήσους, τὴν Σίφνον καὶ τὴν Σύρον. Ἐν Σίφνῳ ἀνέσκαψε μόνον ἐννέα τάφους, ἐν οἷς εὐρέθησαν πῆλινά τινα καὶ μαρμάρινα ἀγγεῖα, δύο μαρμάρινα εἰδῶλια, ὀλίγαι λίθιναι ψῆφοι ὄρων καὶ μία χαλκῆ λαβίς. Ἐν Σύρῳ δὲ ἀνεκαλύφθησαν 630 περίπου τάφοι, ἐν οἷς εὐρέθησαν πολλὰ πῆλινα ἀγγεῖα, ὧν ἕνια φέρουσιν ἐγχάρακτα, ἄλλα δὲ γραπτὰ κοσμήματα, ἔπειτα διάφορα μαρμάρινα ἀγγεῖα, ἕξ μαρμάρινα εἰδῶλια, πολλαὶ χαλκαῖ βελόναι, καρφίδες καὶ λαβίδες καὶ ἄλλα τινά. Καὶ τὸ σχῆμα τῶν τάφων τούτων εἶνε περίεργον· πολλοὶ εἶνε τετράπλευροι, ἄλλοι μᾶλλον ἢ ἦττον κυκλοτερεῖς, φαίνονται

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΡΕΤΡΙΑΣ

Και ἐφέτος αἱ ἐν Ἐρετρίας ἐργασίαι περιωρίσθησαν μέχρι τοῦ Νοεμβρίου εἰς τὴν ἀνασκαφὴν τάφων, τὸν κύριον σκοπὸν τῆς εἰς Ἐρέτριαν ἀποστολῆς μου, μόνον δὲ κατὰ Σεπτέμβριον, ὅτε διέτριβον ἐν Βάθεια ἐρευνητῶν τὰ ἐκεῖ ὑπάρχοντα Ἐρετρικὰ νεκροταφεία, ἡσχολήθη ἐν παρέργῳ καὶ εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ὑποτιθεμένου ὡς κειμένου ἐν Βάθεια ἢ πλησίον ταύτης σπουδαιοτάτου Ἐρετρικοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀμυρυσίας Ἀρτέμιδος· ἀπὸ δὲ τοῦ Νοεμβρίου ἐπεχείρησα τὴν ἀνασκαφὴν περιέργου Ῥωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος κειμένου πρὸ τῆς δυσμικῆς πύλης τῆς πόλεως, εἰς ὃ τυχαίως προσέκοψα κατὰ τὴν ἐρευναν τοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος νεκροταφείου.

Ἀνεσκάφησαν ἐφέτος πάντα τὰ δυσμικὰ νεκροταφεία τῆς Ἐρετρίας, ἦτοι τὸ παρὰ τὸ ἡρειπιωμένον Ὑγιονομεῖον τῶν Νέων Ψαρρῶν, τὸ ὀλίγον βορειότερον τούτου παρὰ τὴν ἐκ Χαλκίδος δημοσίαν ὁδὸν ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Νικολάου Βελισσαρίου κειμενον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκτεταμένου νεκροταφείου τοῦ ἐκατέρωθεν τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ Ἐρετρίας Χαλκίδος ὅσα σημεῖα εἶχον μείνει ἄθικτα κατὰ τὰς διαρκῶς ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον γινομένης φανεράς καὶ κρυφίας ἀνασκαφάς, ἡρευνήθησαν δὲ καὶ διάφορα μικρότερα νεκροταφεία κείμενα ὁμοίως ἐπὶ τοῦ δυσμικοῦ πεδίου τῆς Ἐρετρίας, ἀτελῶς ὑπὸ διαφόρων μέχρι τοῦδε ἀνεσκαμμένα. Ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶς τῆς Ἐρετρίας κειμένων νεκροταφείων μικρὰ μόνον ἐργασία, εἰκοσαήμερος, ἐγένετο ἐν Βάθεια καὶ πλησίον ταύτης.

Τὸ πλεῖστον τῶν ἀνασκαφέντων τάφων ἀνῆκεν εἰς τοὺς χρόνους τῆς 5' π. Χ. ἑκατονταετηρίδος, ἦσαν δ' οἱ πλεῖστοι τούτων σχετικῶς βαθέα (1 μέτρον-1,60 ἢ καὶ βαθύτερα) ὀρθογώνια ὀρύγματα (πλάτ. 0,80-1), εἰς ὧν τὴν βᾶσιν ἐσκάπτετο στενότερον ὄρυγμα (0,55-0,60 πλάτους καὶ ὁμοίου σχεδὸν βᾶθους) ἐπιτήδειον ἢ νὰ δέχεται αὐτὸν τὸν νεκρὸν ἢ τὴν ξυλίνην

λάρνακα ἐν ἣ κατέκειτο συνήθως θαπτόμενος ὁ νεκρὸς καὶ ἡ συχνότατα εὐρίσκομεν τοὺς ἤλους πολλάκις δὲ καὶ τεμάχια τοῦ ξύλου. Τὸ στενότερον τοῦτο ὄρυγμα, ὁ κυρίως τάφος, ἐκκλύπτετο δι' ἀκατεργάστων πλακῶν, ὁ δ' ὑπὲρ τοῦτο λάκκος ἐπληροῦτο θαλασσίας ἄμμου ἢ καὶ χώματος· ἐνίοτε, σπανίως ὅμως, ἀντὶ τοῦ συνήθους φυσικοῦ ἐδάφους τοῦ τάφου ἐχρησίμευεν ὡς τοιοῦτον στρώσις ἐκ μεγάλων (0,50-0,60) τετραγῶνων κεραμιδῶν. Πολλοὶ ἐπίσης τῶν τάφων τῶν χρόνων τούτων ἦσαν τοῦ σχήματος τῶν ἐκ κεραμιδῶν καλυβοειδῶν, οὓς περιγράφει ὁ Τσοῦντας ἐν Ἄρχαιολ. Ἐφημερίδι 1886 σελ. 38, ἐλάχιστα δὲ μόνον λάρνακες εὐρέθησαν διαφόρου ὕλης (πηλοῦ, πώρου).

Εἰς τοὺς τάφους τῶν χρόνων τούτων ἀνάγονται καὶ οἱ ἀνευρεθέντες πολλοὶ μικροὶ πίθοι, ἐν οἷς λαμβανομένοις μόνοις ἢ ἀνά δύο (προσεκολλῶντο ἀσφαλῶς τὰ στόμια δύο ἰσομεγέθων πίθων πλαγίως κειμένων, ἀφ' οὐ ἐτίθετο ἐντὸς αὐτῶν κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς ἕκαστον ὁ νεκρὸς) ἐθάπτοντο παῖδες μικρᾶς ἢ καὶ μέσης ἡλικίας (ὕψος αὐτῶν σὺνηθες 0,50-0,70 καὶ πλέον, ἄπαξ 0,40 μετὰ σκελετοῦ βρέφους, ὡς φαίνεται, καὶ σπανιώτερον μέχρις 1 μέτρου· τὸ πλάτος αὐτῶν σχετικῶς λίαν μέγα). Οἱ πίθοι οὗτοι ἔκειντο πλαγίως ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ὑποστηριζόμενοι καὶ διὰ λίθων, ἐτίθετο δ' ἐντὸς αὐτῶν ὁ νεκρὸς ἔχων τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ στόμιον ἐστραμμένην. Τὰ στόμια τούτων ἐκαλύπτοντο ἢ δι' ἐπίτηδες κατεσκευασμένων καλυμμάτων ἢ διὰ τυχαίων πλακῶν, ἐτηρεῖτο δὲ καὶ ἐν τούτοις αὐστηρῶς τὸ ἔθος τοῦ νὰ θάπτηται ὁ νεκρὸς ἔχων τὴν κεφαλὴν πρὸς Ἀνατολὰς. Οἱ πλείστοι τῶν εὐρεθέντων οὕτω πίθων ἦσαν κοινότατοι καὶ ἀνευ τινὸς ἀξίας, ἀλλ' εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν τάφων τούτων δεῖον νὰ ἀναχθῶσι καὶ δύο πολῦτιμοι μελανόμορφοι ἀμορεῖς, οἵτινες εὐρέθησαν ἔχοντες ὁμοίως σκελετοὺς μικρῶν παιδιῶν. Ὁ εἰς τούτων (εὐρέθη ἐντὸς δημοσίου κτήματος παρὰ τὸ Ὑγιονομεῖον) ἔχει ὕψος 0,90 καὶ εἶνε τοῦ συνήθους σχήματος τῶν ἐξ Ἐρετριᾶς ἀμορεῶν, ἔχει δῆλα δὴ εὐρεῖαν γαστέρα, ὑψηλὸν κωνικὸν πόδα καὶ μέγαν λαιμόν, φέρει δ' ἐκατέρωθεν τῆς γαστρὸς παρὰ τὸν λαιμόν δύο διπλᾶς καθέτους λαβὰς καὶ ἔχει ἐπίτηδες κατεσκευασμένον κομψὸν πῶμα. Ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, ἐν ᾗ

ἔκειτο ὁ ἀμφορεύς, ἀπολιθωθείσης θαλασσίας ἄμμου, ἐξήχθη οὐτος εἰς τεμάχια, κατωρθώθη δ' ὅμως ἄνευ σημαντικῆς βλάβης νὰ συγκολληθῆ καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὸ πρῶτον αὐτοῦ σχῆμα. Ὀλόκληρον τὸ σῶμα αὐτοῦ καλύπτεται ὑπὸ εἰκόνων, παρίσταται δ' ἐπὶ μὲν τῆς κοιλίας ὁ Ἑρακλῆς ἀποτέμνων διὰ ξίφους τὰς κεφαλὰς τῆς ὕδρας βοηθούμενος εἰς τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ Ἰολάου, ὅστις φέρων στολὴν πολεμιστοῦ πλήττει καὶ οὗτος διὰ τοῦ ξίφους κατὰ τῶν κεφαλῶν τῆς ὕδρας. Θεαταὶ τῆς σκηνῆς παρίστανται ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τρεῖς γυναῖκες. Τὴν ὀπισθίαν ὄψιν τῆς κοιλίας κατέχει παράστασις διαφόρων ζώων, ἐξ ὧν πρὸ πάντων διακρίνεται ζωηρότατος ταῦρος. Ἐπίσης καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα τοῦ ἀγγείου ὡς καὶ τὸν πόδα αὐτοῦ καλύπτουσι παραστάσεις ζώων καὶ πτηνῶν πλὴν τοῦ ἡμίσεως τοῦ λαιμοῦ, ἐφ' οὗ εἰκονίζεται ἄρμα κατ' ἐνώπιον.

Ὁ ἕτερος ἀμφορεύς (εὐρέθη ἐπίσης παρὰ τὸ Ὑγιονομεῖον ἐν τῷ οἰκοπέδῳ τοῦ Δ. Κοτζιά) εἶνε κατὰ τι μικρότερος τοῦ πρώτου, ὑπέστη δ' οὗτος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν σημαντικωτέραν πῶς βλάβην, μὴ ἐλαττοῦσαν ὅμως κατὰ πολὺ τὴν ἀξίαν του· ἔχει καὶ οὗτος τὸ αὐτὸ περίπου πρὸς τὸν πρῶτον σχῆμα καὶ φέρει ἐπὶ τῆς κοιλίας παράστασιν τῆς γαμικῆς πομπῆς τοῦ Πηλεΐως καὶ τῆς Θέτιδος. Ἐπὶ ἄρματος παρίσταται ὁ Πηλεὺς καὶ ἡ Θέτις (ΠΕ. ., ΘΕ. .), τούτους δὲ δεξιούται ἀνὴρ (... ΛΕΥΣ;) ἰστάμενος παρὰ τὸ ἄρμα. Γυναῖκες φέρουσαι ἐπὶ κεφαλῆς κρατῆρα ὀδεύουσι παραλλήλως τῷ ἄρματι. Ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ τοῦ ἀγγείου εἰκονίζονται ἄνδρες καὶ γυναῖκες σχέσιν ἴσως ἔχοντες πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς γαστρὸς παράστασιν. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ πώματος ἔχει διαφόρους παραστάσεις ζώων.

Συνήθη κτερίσματα τῶν τάφων τούτων ἦσαν τὰ γνωστὰ μικρὰ ἄνευ ἀξίας τινὸς μελανόμορφα ληκύθια, ἅτινα ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ (ἀπὸ 6 μέχρις 26) εὕρισκοντο ἐντὸς τῶν τάφων, σπανιώτερα δὲ τὰ εἰδώλια (συνήθης τύπος τῆς καθημένης γυναϊκὸς) καὶ ἀγγεῖα μικρὰ (κουθίσκοι). Καὶ ἐντὸς τῶν δύο γραπτῶν ἀμφορέων εὐρέθησαν μικρὰ ληκύθια.

Τὰ τῶν γεωμετρικῶν χρόνων εὐρήματα ἦσαν λίαν περιωρισμένα, μολονότι ἀνεσκάφη ὀλόκληρος ὁ χώρος τοῦ νεκροταφείου,

ἐν ᾧ πέρυσιν εὐρέθησαν αἱ γεωμετρικαὶ πυραῖ, ἀξία δὲ λόγου εἶνε μόνον ἡ εὕρεσις τεσσάρων γεωμετρικῶν ἀμοφορέων τῆς ἰδιαζούσης εἰς τὰ ἐξ Ἑρετρίας ἔργα τῶν χρόνων τούτων τέχνης, οἵτινες ἐχρησίμευον ὡς τάφοι μικρῶν παιδίων. Πάντες οἱ ἐξ Ἑρετρίας γεωμετρικοὶ ἀμοφορεῖς, πλὴν ἐνὸς εὐρεθέντος ἐφέτος ἐν τῷ 15 λεπτὰ τῆς ὥρας δυτ. τῆς Βάθειας κειμένῳ ἀγρῷ τοῦ Δ. Λίζου ἐν θέσει «Χονδρὸς Σχοῖνος», εὐρέθησαν ἐν τῷ παρὰ τῷ Ὑγιονομείῳ τῶν Ν. Ψαρρῶν κειμένῳ νεκροταφείῳ, ἐν τῷ αὐτῷ δὲ νεκροταφείῳ ἀνεκαλύφθησαν καὶ πέρυσιν αἱ γεωμετρικαὶ πυραῖ· ἀλλ' ὅμως γεωμετρικὰ νεκροταφεία φαίνεται, ὅτι ὑπῆρχον ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἑκατέρωθεν τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ Ἑρετρίας Χαλκίδος κειμένου νεκροταφείου, διότι εἰς πλεῖστα σημεῖα τοῦ νεκροταφείου τούτου ἀνευρίσκομεν ὄστρακα γεωμετρικὰ προερχόμενα ἐκ τάφων καταστραφέντων ἤδη ἀπὸ τοῦ 5' αἰῶνος, ὧν ἔχνη δυστυχῶς οὐδαμοῦ ἀνεκάλυψα· ἄς σημειώσω δὲ ἐνταῦθα καὶ τὴν εὕρεσιν δύο βαθέων φρεάτων, ἐν οἷς ὑπῆρχον πολλὰ γεωμετρικὰ θραύσματα, κειμένων ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ Ἑρετρίας Χαλκίδος, τοῦ μὲν ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Ἀντωνίου Συνοδινοῦ, τοῦ δ' εὐθὺς παρὰ τὴν πύλην τῆς πόλεως ἐντὸς δημοτικοῦ κτήματος. Ἄξιον παρατηρήσεως εἶνε, ὅτι οὐδαμοῦ τῆς Ἑρετρίας ἀνευρέθη μέχρι τοῦδε ὄστρακον μυκηναϊκόν.

Ἐλάχιστοι εἶνε οἱ ἀνασκαφέντες τάφοι τῶν τελευταίων χρόνων τῆς ε' καὶ τῆς δ' ἑκατονταετηρίδος, ἦσαν δ' οὗτοι ἢ πώρινοι λάρνακες ἢ σπανιώτερον πήλινοι ἢ ὀρύγματα ὅμοια πρὸς τὰ τῆς 5' ἑκατονταετηρίδος, ἐν οἷς οἱ τοῖχοι τῶν τάφων ἐπεκτιζόντο διὰ κεραμίδων. Τὰ ἐκ τούτων συνήθη εὐρήματα. ἐρυθρόμορφοι λήκυθοι καὶ λευκαὶ εἶνε ὀλίγα καὶ μικρᾶς μόνον ἀξίας, μόνον δ' ἐντὺς πωρίνης λάρνακας εὐρέθησαν μετὰ λευκῶν ληκύθων παρὰ τὸ σπήθος τοῦ νεκροῦ δύο πολύτιμα χρυσοῦ κομβία τεχνικώτατα ἐν μορφῇ ῥόδακος πεποιημένα καὶ μετὰ τούτων εἰς χρυσοῦς δακτύλιος ἔχων ἐπὶ τῆς σφενδόνης ἔγγλυπτον ἵπταμένην Νίκην. (Κτῆμα Ἀργυρῆς Κόλια).

Ἐκ τῶν εὐρημάτων τῶν τάφων τῶν τελευταίων π. Χ. ἑκατονταετηρίδων. ὧν μέγας ἀριθμὸς ἐπίσης ἀνεσκάφη, ἄξιον λόγου εἶνε μόνον χρυσῆ ταινία μῆκ 0,25, ἐφ' ἧς εἰκονίζεται ἀρι-

στερὰ μὲν ἡ Σελήνη (;) ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπ' ἐλάφων καὶ πρὸ ταύτης ὁ Ἑρμῆς μετὰ κηρυκείου χωροῦντες πρὸς δεξιὰ, ὅπου ὁ Ζεὺς μετὰ τοῦ ἀετοῦ καθήμενος δεξιούται τούτους. Μετὰ τὸν Δία παρίστανται δύο σκηπτροῦχοι θεαὶ καθήμεναι καὶ μετὰ ταύτας ἐν τῷ μέσῳ τῆς ταινίας πέντε μικρότεραι γυναῖκες χορεύουσαι (;). Ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τῆς ταινίας ἐπαναλαμβάνεται ἡ παράστασις τῆς Σελήνης μετὰ τοῦ Ἑρμοῦ, τούτους δ' ἐνταῦθα δεξιούται γυναικεῖα θεότης καθήμενη, ἔμπροσθεν τῆς ὁποίας ἴσταται παῖς. Ἡ ταινία αὕτη εὐρέθη μετὰ μιᾶς μικρᾶς χρυσῆς ἀλύσεως μήκ. 0,40, ἣτις ἀπολήγει ἐκατέρωθεν εἰς μικρὰς κεφαλὰς βοῶν, ὧν ἡ μὲν μία ἔχει κρῖνον, ἡ δ' ἑτέρα ἄγκιστρον, μεθ' ἑνὸς ζεύγους μικρῶν χρυσῶν ἐνωτίων ἐλικοειδῶν ἐχόντων εἰς τὸ ἄκρον κεφαλὴν λύκου ἐξ ὑέλου, καὶ ἄλλων χρυσῶν κοσμηματίων ἐντὸς ὑδρίας κεκοσμημένης διὰ γραπτῶν φυτικῶν κοσμημάτων καὶ φανταστικῶν ἰχθύων, ἣτις περιεῖχεν ὅστ' αὐ κεκαυμένα καὶ ἔκειτο ἐν τῇ γῇ ὑπὸ μέγα ἐπίτηδες πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῆς τεθειμένον πῆλινον κωδονοειδὲς ἀγγεῖον (κτῆμα Δ. Κεντιστοῦ).

Πλείονα καὶ περιληπτικώτερα περὶ τε τοῦ τρόπου τῆς ταφῆς καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν τάφων ἐλπίζω νὰ ἐκθέσω προσεχῶς ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Ἐκ τοῦ μεγάλου πλήθους τῶν εὐρεθέντων ἐνεπιγράφων ἐπιτυμβίων λίθων ἐξαίρομεν μόνον ἓνα τοῦ 5' αἰῶνος εἰς μνήμην Χαϊριωνός τινος Ἀθηναίου τοῦ γένους τῶν Εὐπατριδῶν, ὅπερ τὸ πρῶτον νῦν, ἂν καλῶς γνωρίζω ἀπαντᾷ ἐν ἐπιγραφῇ, καὶ στήλην τοῦ γ' αἰῶνος ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ ἐπικράνου ζωηρότατον ἀνάγλυφον δύο τράγων ἀνωπῶν ἵσταμένων ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ σχηματιζόντων οἰονεὶ τόξον ὑπὲρ ἀμφορέα ἀναγεγλυμμένον ὁμοίως ἐν τῷ ἐπικράνῳ.

Αἱ ἐν Βάθεια ἐργασίαι κατέστησαν βέβαιον, ὅτι ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς σημερινῆς κάτω Βάθειας, καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα οὐχὶ πολὺ μακρὰν τοῦ γηλόφου τῶν Παληοκκλησιῶν ἀνατολικῶς τῆς Βάθειας, ἔκειτο ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος, Ἀπόλλωνος, Λητοῦς, ὅπερ εἶνε ἀδύνατον νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸ τῆς Ἀμαρυσίας Ἀρτέμιδος, ἀνευρέθησαν δὲ καὶ τρία νέα μικρὰ τεμάχια

ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν τοῦ ἱεροῦ τούτου καὶ εἰς μαρμαρίνος τετανωμένος ὀμφαλὸς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα προερχόμενος. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λόφου τῶν Παληοκκλησιῶν ἐπεχείρησα τὴν ἀνασκαφὴν μικρῶν δοκιμαστικῶν λάκκων μέχρι τοῦ στερεοῦ, δὲν ἐπέτυχον ὅμως παλαιόν τι οἰκοδόμημα, ἕως διότι οἱ ἀνοιχθέντες λάκκοι ἦσαν ὀλίγοι, ἐπὶ τῆς δυτικῆς δ' ὅμως κλιτύος αὐτοῦ λίαν ἐγγὺς τῆς θαλάσσης ὑπάρχουσι τὰ λείψανα ἀρχαίων (ἐλληνικῶν;) οἰκημάτων, ὧν ἀνέσκαψα ἔν δωματίον ἔχον τοὺς τοίχους αὐτοῦ (ὑψ. σφζόμενον μέχρις ἐνὸς μέτρου) ἀηλιμμένους διὰ λεπτοτάτου κονιάματος.

Κ. ΚΟΥΡΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΡΗΝΕΙΑ ΑΝΑΣΚΑΦΗΣ

Μέγα μέρος τῆς πρὸς δυσμὰς παρακειμένης τῇ Δήλῳ μείζονος νήσου Ῥηνείας, ἣτις ποτὲ ὑπὸ τοῦ θαλασσοκρατήσαντος τυράννου τῆς Σάμου Πολυκράτους καταληφθεῖσα ἀνετέθη τῷ Δηλίῳ Ἀπόλλωνι, πιθανώτατα ὅλον τὸ μεσημβρινὸν αὐτῆς τεῖμα, διετέλεσεν ὃν καὶ ἐν τοῖς μετέπειτα χρόνοις κτῆμα τοῦ ἱεροῦ τῆς Δήλου. Τούτου τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τὴν πρὸς τὴν Δῆλον τετραμμένην καὶ διὰ στενοῦ πορθμοῦ ἀπ' αὐτῆς κεχωρισμένην ἄπασαν σχεδὸν καλύπτει μέγας καὶ πυκνὸς ἐρειπιῶν εἰς μῆκος πλέον τῶν δισχιλίων μέτρων ἐκτεινόμενος καὶ εἰς βάθος μέχρι τετρακοσίων μέτρων καὶ πλέον ἐνιαχοῦ ἀπὸ τῆς θαλάσσης προήκων. Ὅλος οὗτος ὁ χώρος πλὴν μικρῶν διαλειμμάτων εἶνε πλήρης σωρῶν μαρμαρίων καὶ ἄλλων λίθων ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει: διεσκευασμένων, ἐν οἷς προβάλλουσιν ἐνιαχοῦ τὰ κατὰ χώραν ἐναπολειφθέντα μέρη τῶν μνημείων καὶ τοίχων. Ταῦτά εἰσι προφανῶς τὰ λείψανα τῶν ταφῶν καὶ τῶν ἐπιτυμβίων μνημείων καὶ τῶν ἄλλων οἰκοδομημάτων, ἐν οἷς διακομιζόμεναι αἱ γυναῖκες τῆς